

Noty o Autorach

MAGDA HEYDEL – zajmuje się przekładoznawstwem i komparatystyką literacką i kulturową. Kieruje Centrum Badań Przekładoznawczych oraz studiami magisterskimi przekładoznawstwo literacko-kulturowe na Wydziale Polonistyki UJ. Redaktor naczelna pisma „Przekładaniec. A Journal of Translation Studies”. Opublikowała m.in. monografie: *Obecność T.S. Eliota w literaturze polskiej* (2003) i *Gorliwość tłumacza. Przekład poetycki w twórczości Czesława Miłosza* (2013). Opracowała antologie: *Współczesne teorie przekładu* (2009) oraz *Polska myśl przekładoznawcza* (2013) – razem z Piotrem Bukowskim. Nagradzana tłumaczka literatury języka angielskiego, m.in. dzieł Josepha Conrada, Seamusa Heaney, T.S. Eliota, Teda Hughesa, Alice Oswald, Roalda Dahla, Dereca Walcotta i Virginii Woolf. Edytorka przekładów poetyckich, m.in. Czesława Miłosza i Stanisława Barańczaka.

BEATA KALĘBA – doktor habilitowana, adiunkt na Wydziale Polonistyki UJ. Wykłada historię literatury polskiej i litewskiej, naukowo zajmuje się głównie pograniczem polsko-litewskim w XIX–XX wieku, związkami poezji Czesława Miłosza i litewskich pisarzy na wychodźstwie, twórczością Tomasa Venclovy oraz zagadnieniami przekładoznawstwa. Autorka m.in. książek *Rozdroże. Literatura polska w kręgu litewskiego odrodzenia narodowego* (2016), *Wyrwa w świecie. Przekład literacki w radzieckiej Litwie. Casus Tomasa Venclovy i rówieśników* (2019), chrestomatii do kursu literatury litewskiej *Widziałem świat* (VDU – UJ, Kaunas 2014). Tłumaczy z litewskiego naukową literaturę humanistyczną oraz literaturę piękną (m.in. wiersze Tomasa Venclovy i Alfonsasa Nyki-Niliūnasa, a także prozę Antanasa Škėmy).

KACPER KUTRZEBA – literaturoznawca i antropolog literatury, doktor nauk humanistycznych. Zajmuje się teoriami nowoczesności, problematyką peryferyjnej modernizacji, literaturą romantyzmu oraz filozofią niemiecką. W swoich badaniach nad literaturą łączy perspektywy teoretyczne filozofii heglowskiej i marksistowskiej z teoriami społecznymi odnoszącymi się do problemu nierównego rozwoju oraz dziedzictwa kolonializmu. Na Wydziale Polonistyki UJ prowadzi zajęcia

poświęcone etnologii literatury oraz filozofii kultury. Autor książki *Kalekująca nowoczesność a literatura. Dialektyczne przygody u zarania polskiej modernizacji* oraz artykułów w czasopismach naukowych i tomach zbiorowych.

MINDAUGAS KVIETKAUSKAS – literaturoznawca, poeta, eseista i tłumacz. Profesor w Instytucie Literatury Litewskiej i Folkloru w Wilnie, w latach 2019–2020 minister kultury Republiki Litewskiej. Odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Zasługi Rzeczypospolitej Polskiej. Badacz wielojęzycznej literatury Wilna okresu wczesnego modernizmu (m.in. *Vilniaus literatūrų kontrapunktai: Ankstyvasis modernizmas 1904–1915*, 2007; wydanie polskie: *Polifonia literatury w Wilnie okresu wczesnego modernizmu (1904–1915)*, tłum. B. Kałęba, Kraków 2012), twórczości Czesława Miłosza (m.in. *Lietuviškieji Česlovo Milošo kontekstai*, razem z Viktoriją Daujotytė, Vilnius 2011; wydanie polskie: *Litewskie konteksty Czesława Miłosza*, tłum. J. Tabor, Sejny 2014) oraz literatury i piśmiennictwa litewskich Żydów (m.in. przekład *Zielonego akwarium* Abrahama Suckewera oraz opracowanie i przekład dziennika z getta wileńskiego Izaaka Rudaszewskiego). Aktywny uczestnik dyskusji nad kształtem kultury narodowej i litewską polityką pamięci. Laureat Nagrody Związku Pisarzy Litwy za książkę eseistyczną pt. *Uosto fuga* (Fuga portowa). Tłumacz z języka polskiego (przełożył m.in. poezję i eseje Czesława Miłosza).

ALEKSANDRA MIKINKA – doktor nauk humanistycznych. Od 2018 roku zatrudniona jako adiunkt w grupie pracowników naukowo-badawczych w Zakładzie Literatury Pozytywizmu i Młodej Polski Uniwersytetu Łódzkiego. W kręgu jej zainteresowań naukowych znajduje się rekonstruowanie biografii XIX-wiecznych pisarzy *minorum gentium*, wpływ religii i filozofii Wschodu (szczególnie hinduizmu) na młodopolską twórczość artystyczną, literatura kobieca, XIX-wieczna literatura dziecięca i dydaktyczna (w tym elementarze dla dzieci) oraz odnajdywanie archetypu Wielkiej Bogini (*Magna Mater*) w literaturze przełomu XIX i XX wieku.

TOMASZ PINDEL – pracownik Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie, zajmuje się literaturą hiszpańskojęzyczną, głównie hispanoamerykańską. Autor około 80 przekładów literatury języka hiszpańskiego na polski, a także publikacji popularyzujących wiedzę na temat Ameryki Łacińskiej, m.in. *Mario Vargas Llosa. Biografia* (2014) czy *Za horyzont. Polaków latynoamerykańskie przygody* (2018). Aktualnie pracuje nad reporterską książką o religiach synkretycznych oraz monografią na temat postaci potworów we współczesnej literaturze hispanoamerykańskiej. Współprowadzi audycję *Piątka z literatury* w RMF Classic.

TADEUSZ SŁAWEK – absolwent filologii polskiej i angielskiej na Uniwersytecie Jagiellońskim. Związany z Uniwersytetem Śląskim nieprzerwanie od 1971 roku, rektor uniwersytetu w latach 1996–2002. Interpretator literatury, tłumacz, pi-

sarz i publicysta. Wraz z kontrabasistą Bogdanem Mizerskim autor i wykonawca esejów na głos i kontrabas. Ostatnio wydał: *Umysł rozstrojony. Próby o trylogii księżycowej Jerzego Żuławskiego* (2020), *A jeśli nie trzeba się uczyć* (2021), *Furia i szlachetniejszy rozum. Próby o Burzy Williama Szekspira* (2022).

AGNIESZKA SZCZECINA – polonistka, studentka polonistyki antropologiczno-kulturowej (II stopnia) na Wydziale Polonistyki Uniwersytetu Jagiellońskiego. Przygotowuje pracę dyplomową poświęconą twórczości prozatorskiej Janiny Katz. Jej zainteresowania badawcze obejmują literaturę XX/XXI wieku, a także kategorię postpamięci i tożsamości.

MAGDALENA WAŃCZYK – absolwentka Wydziału Filologicznego na Uniwersytecie Wrocławskim, magister filologii polskiej ze specjalnością edytorstwo naukowe. Autorka pracy magisterskiej pt. *Korespondencja Stanisława Vincenza z ks. Pawłem Boharczykiem (Boharcysikiem) – próba edycji*.

JOANNA ZACH – literaturoznawczyni, profesor w Katedrze Historii Literatury Polskiej XX wieku, kieruje Ośrodkiem Badań nad Twórczością Czesława Miłosza na Wydziale Polonistyki UJ. Zajmuje się poezją szeroko rozumianego modernizmu, od zjawisk prekursorskich, z połowy XIX wieku, po modernizm XX-wieczny i jego odmiany schyłkowe. Najwięcej prac badawczych poświęciła twórczości Cypriana Kamila Norwida (m.in. *Monolog różnogłosy. O dramatach współczesnych Cypriana Norwida*, 1993) i Czesława Miłosza (m.in. *Miłosz i poetyka wyznania*, 2002; *Biologia i teodycea. Homo poeticus Czesława Miłosza*, 2017).

MAŁGORZATA ZEMŁA – dr. phil., lektorka w Instytucie Filologii Słowiańskiej (LMU); ukończyła filologię słowiańską na Uniwersytecie Ludwika-Maksymiliana w Monachium (Institut für Slavische Philologie der LMU München). Rozprawę doktorską pisała na temat: „Der polnische Essay und seine kulturmodellierende Funktion. Jerzy Stempowski und Czesław Miłosz”. Autorka artykułów naukowych, ostatnio: *Pamięć kultury i historia Międzymorza w eseju Jerzego Stempowskiego* Rubis d’Orient, „Ruch Literacki” 2021, nr 1; *Jedność Europy. Kilka uwag o relacjach Wschód–Zachód w Rodzinnej Europie Czesława Miłosza*, „Konteksty Kultury” 2019, nr 2.